

[Preben Steen Nielsen.]

tive folkeparti ynder at kalde sig et bredt og folkeligt parti. Hr. Knud Østergaards indlæg var bortset fra de historiske bemærkninger, som i hvert fald for en samtidshistoriker ikke kan have den store interesse, betragtninger alene bygget på et ønske om at imødekomme ønsker fra en begrænset del af befolkningen, fra de snævre faginteresser, hr. Knud Østergaard varetager uden for dette ting.

I sine indledende bemærkninger gjorde hr. Knud Østergaard gældende nogle ting om ånden fra 1940erne. Hr. Knud Østergaard gjorde opmærksom på, hvor fattige de unge er i dag, der ikke har oplevet den fællesskabets tid i 1940-45. Efter min opfattelse er disse unge ikke fattige. Det må være en berigelse at være fritaget for de erfaringer fra den omhandlede periode, som hovedsagelig må have været dårlige. Men det kan man jo diskutere. Under alle omstændigheder må man imidlertid erkende, at den fremtidige forsvarsopbygning ikke kan basere sig på tankegange, som prægede 1940ernes ungdom, idet de, der nu skal indkaldes til værnene, og selv disses forældre har et meget perifert kendskab til situationen fra dengang.

Hr. Knud Østergaard forsøgte også ved sine henvisninger til de socialdemokratiske politikere, der er ved magten i henholdsvis Tyskland og andre lande, og med henvisninger til regeringspolitikere og oppositionspolitikere i England ligesom at lægge luft imellem regeringens lovforslag og holdningen hos NATO-partnerne. Jeg vil dog lige bemærke til disse betragtninger, at jeg finder det ikke rimeligt, at hr. Knud Østergaard tager Dennis Healey, den tidligere engelske forsvarsminister, ind i denne del af sit indlæg, idet hr. Dennis Healey udtrykkelig i sit indlæg bl. a. i tv gav udtryk for, at han ikke fandt det betimeligt at tage stilling til regeringens forslag.

Hr. Knud Østergaard kom med nogle manende betragtninger om, at vi hjernevaskede og frustrerede befolkningen med de fremsatte forslag. Jeg synes, at netop den tone, der gennemsyrede hr. Knud Østergaards indlæg, og hvorefter alle argumenter i og for sig ophørte med at få betydning i 1945, i høj grad er med til at frustrere befolkningen. Der var dog et lyspunkt. Hr.

Knud Østergaard erkendte, at vælgerne tænkte logisk. Den samme erkendelse nåede jeg sådan set frem til for 5 måneder siden, da jeg så vælgernes dom over det konservative folkeparti.

Venstres ordfører, hr. Kristen Østergaard, pegede på forholdet mellem værnepligtige og hvervede og gjorde gældende som et argument for, at man bør bibeholde den nuværende værnepligtsordning, at der til stadighed er funktioner i forsvaret, som det vil være for dyrt at lade frivillige løse. Med andre ord: hvis man skal betale prisen for det, vil det koste for meget. Her må man imidlertid erkende, at i dag er situationen netop den, at de unge ikke føler sig motiveret til at løse opgaver, som det set ud fra en samfundsøkonomisk betragtning ville være rimeligt at de klarede for en billig penge, blot fordi man ønsker en så lang tjenestetid. Disse unge er ikke interesseret i at betale den pris, som det nuværende værnepligtssystem indebærer.

Hr. Kristen Østergaard var også inde på, at den brede vifte af uddannelsesstilbud til de frivillige, som jeg havde nævnt i mit oplæg, ville gøre det hele meget dyrere. Man må her tage hensyn til, at når man baserer dækningsstyrken på frivillige alene, vil tiden, der skal medgå til egentlig uddannelse, blive forholdsvis kortere end i et system, hvor der stadig er en vekselvirkning af indkaldte. Derved frigøres der selvfølgelig også tid til, at disse frivillige kan gennemkøre nogle civile uddannelser sideløbende med deres tjeneste i forsvaret, og disse uddannelsesstilbud vil i stort omfang være uddannelsesstilbud, som samfundet i øvrigt på gratis vilkår stiller til rådighed for befolkningen.

Hr. Kristen Østergaard nåede i sine konklusioner frem til, at forslaget var baseret på forkerte forudsætninger og var udtryk for fejlberetninger. Efter min opfattelse må man vel erkende, at forslaget som udgangspunkt i højere grad end den nuværende forsvarsordning bygger på en erkendelse af, at der sikkerhedspolitisk har fundet ændringer sted i verden, og at — som også forsvarsministeren var inde på det i sit svar — værnepligtsbegrebet under alle forhold i sin nuværende form vil være vanskeligt at opretholde.

Hr. Kristen Østergaard sluttede med nogle bemærkninger om, at forligsmulighederne vil være svagere på grund af soci-